

שר-מישפטים מיו לא הישעה את עצמו

הישראליים שבשערודיה

בייצור כלימתכת.

ואדטאך ניסתה לזכות במיכרו של הצבא האמריקאי לייצור מנועים קטר נים. היקף המיכרו: 32 מיליון דולר. בעלי-ענייני אחדים — ביניהם רוברט ואלאש, פרקליטו של מיו, ולין גופציג, עוזר לשעבר בבית הלכן — עברו בשורות ואדטאך.

מיו הורה לא מכבר שאחרי שהומרץ על-ידי ואלאש לסייע לוואדטאך, הורה לאגשר-צוותו לראוץ לכך, שהי חברה. תזכה באופן קשבת של הצבא. ואכן, עוזרו של מיו, ג'יימס ג'קנס, ניהל ישיבה בבית הלכן, שבה השתתפו נציגי הצבא האמריקאי, נציגי ואד-טאך ושותפו של לין גופציג. כעבור חודשים אחדים זכתה ואדטאך כי מיכרו. על-פי ניו-יורק טיימס, מחיר המיכרו שנקבע לבסוף היה גבוה מן המחיר שהצבא האמריקאי חישב כמי חיר ראוי והוגן.

ב-1983 הפכה ואדטאך — מרופדת במיכרו צבאי — לחברה ציבורית; גופציג ואלאש קיבלו מניות במאות אלפי דולרים. ב-1986 עבר עוזרו של מיו, ג'יימס ג'קנס, לעבוד בחברה.

בין שני המועדים האלה התרחשו עוד אירועים: בראשית 1985 רחף ואלאש לוואדטאך אחר בשם פרנ-קליון צ'ין — תחילה כיועץ ואחר-כך

של חצי מיליון דולר. בנק לאומי כסכום של 2.7 מיליון דולר, היה נושה בזכויות מופחתות. ואדטאך רכשה את חלקו של המיזרחי, שינתה את שם המפעל מסנקל לכרמו תעשיות והחלה לייצר בו את המנועים לצבא האמריקאי. לאחר-מכן מצאו עצמם בעלי ואדטאך כשהון רב כידיהם בעיקבות הנפקה אמריקאית.

איך נוצר הקשר בין החברה הישראית לחברה האמריקאית? פשוט מאוד: היהודי פרד נויברגר, שהיה עולה-חדש לשעה קלה, ושרכש את המפעל בכרמיאל ב-1981, היה גם יורד מועצת המנהלים של ואדטאך ובעל מניותיה העיקרי.

כאשר רכש את המיפעל הישראלי, היה כנראה, משוכר נע, שאר-טוטו עתידה חברתו האמריקאית לזכות במיכרו המבטיח של הצבא האמריקאי. בשלב זה נכנס לתמונה אריה גולדשטיין, שהיה עוזרו ויועצו של השר יגאל הורביץ. השר מינה את יד-ימינו כמנכ"ל חברת-בת של הבנק לפיתוח התעשייה ועורר בכך, בשעתו, רוגז רב.

אחר-כך נכנס גולדשטיין לשותפות עסקית-פרטית עם איש-העסקים ליהו ויסר ועם מנכ"ל מכוני-היצוא, רמי גוט. יחד רכשו בררום הארץ חווה בשם קליון צ'ין — תחילה כיועץ ואחר-כך

★ הצבא האמריקאי נענה לבקשת שר-המישפטים והחברה שהיא רצה ביקרה זכתה במיכרו ★ חברה אמריקאית רכשה מיפעל בישראל והעסיקה קציני-צה"ל שהורשעו בעבירות שוחד ומי שהיה יד-ימינו של השר יגאל הורביץ

כמנהל. במחצית אותה השנה רשם ואלאש שותפות עיוורת בין צ'ין ומיו, שבה השקיע צ'ין 60 אלף דולר. שותפות עיוורת פירושה, שמיז לא היה שותף בניהול. עכשיו, משעוב מיו את השותפות, הוא טוען שכלל לא ידע אם השותפות רכשה או שלא רכשה מניות של ואדטאך.

בחדשים האחרונים, אחרי שרשרי יות פרדליות החלו לחקור כפרשה, נמסרה ואדטאך לניהולו של כונס נכסים, על-פי סעיף של. הגנה מפני נושים.

ארבעה מנהלים של ואד-טאך כבר היוו בעבירות שר-המישפטים פעולה עם חוקריהם. בהודש שעבר הרי שיע חבר-משבעים ואשיני גמזוני עובד-דואר בקבלת שר-המישפט-טאך.

ראויה לציון העובדה, שמיז (הוא נושא בתואר, תובע כללי, שפירושו במישור האמריקאי שרה-מישפטים) לא הישעה עצמו, למרות שמילרדו שלו מנהל את החקירות.

עוזרו של יגאל הורביץ

חזרה לישראל. כאשר קרס מיפעל-המנועים בכרמיאל היה בנק המיזרחי נושה בכסום

עולם קטן: בארצות-הברית מתגלה עכשיו הקיט-שחיתות שבי מרכה ניצב שרה-מישפטים האמריקאי, אדוין מיו ד.ג. ובישראל — מדינה קטנה ומרחקת — מצויים כמה אזרחים המעורבים, איכשהו, כעסי קיו של מיו. הללו עוקבים בענייני רב אחד התפתחות החקירה — בסקרנות, ואולי אפילו בחשש מטיים.

על-פי ניו-יורק טיימס, בודקים החוקרים האמריקאיים את השאלה אם ניצל שרה-מישפטים את מעמדו כדי לסייע לידיו, ואם קיבל איוושהי תמורה כספית בעבור סיוע זה. כתבה שפורסמה בנושא זה העיתון רבי-היוקרה, 17 במאי, הכתרה כך: "האחיקה של מר מיו נבחנת שוב". מה שעלם מעיני חוקרי המעולים של ניו-יורק טיימס, ידוע בישראל רק למתמקט:

העסקה שבגינה מתנהלת החקירה האמריקאית נעשתה בישראל.

במדינה

(המשך מעמוד 6)

כא, יושב, מדבר, מתוכחה, נענה לחלק קטן מהדרישות. מבטיח לברוק, שותה קפה, אומר שלום והולך.

אבל לעומתו, הנציב החדש, במי-גרת הסיוורים שערך בבתי-הסוהר הגיע לנפחא ועמד בשער האגף, הורה להכי נים את כל האסירים שחצרו ולנעול אותם בתאים, כאילו שאנחנו נושאים מחלות מדבקות או שאנו חיות טורפות שאייאפשר להתקרב אלינו. בנוסף לכך סירב לדבר, להקשיב ואף לקבל מיכתב שבו אנו מבצעים אותו לתפי קירו החדש. ההיפך משרה-המישטרה בכבודו ובעצמו, שהיה בא, יוצא לחצר, שואל מה העניינים, מבטיח לברוק בצורה זו או אחרת.

- מאז 1.12.86, היום שבו ישב רויט מימון על כס הנציב, חלה הירידות משמעותית בתנאי המחיה ברוב בתי הסוהר ובכללם נפחא. ואלה השינויים: (1) צימצום מוגזם בשעות-הלימוד עד לשתיים בלבד. (2) הגבלת התנועה של האסירים בתוך האגף ובין האגפים. (3) הגבלת הגישה לספרייה, למית-פיה, למספרה וכד'. (4) חיפושים באופן מוגזם ופרובור-קטיבי וכמעט מדי יום. (5) החרמת מחברות וכתיב-יעת ואפילו אם זה תרגום מעיתון עברי.

מאז נשלחו הרבה קריאות לנציב ולשרה-המישטרה ולגורמים אחרים, ואף אחד לא טרח אפילו לענות או לברר, והמצב המשיך להידרדר בכל בתי הסוהר ובעיקר בכל ג'נייד, עד כדי שימוש בכוח ובגזא מרמיץ, בנוסף להפרדת אסירים לפי תקופת המאסר או הגיל, הפשטת אנשים בכוח ועוד ועוד. עד שהגיע המצב להתפוצצות בכל בתי-הסוהר והיתה לשביתה, שמי-רתה אך ורק לשים קץ לכל הדברים הנוראים האלה, וכדי לחזור לשיגרה ולחיים שקטים שפיו שהיו לאורך שנים רבות.

יד הברזל. ההחלטה לשביתה-רבע לא נופלת סתם בין יום ולילה, כאילו שבא לנו להרעיק את עצמנו. משום ששביתה-רבע לא מוגבלת והאסירים מסכנים את חייהם, לכן השביתה היא האופציה המרה והקשה והנשק האחרון שהאסירים משתמשים ולאחר טריקת כל הדלתות לכל המי עוניינים, בנסיגון לשים קץ להירדררות ולמנוע מצב טראגי כמו שביתה שבה האסיר מוכרח להיאבק על חייו מצד אחד ועל כבודו מצד שני. משום כך אנו קוראים לעזרה מכל מי שיכול לעזור לנו למנוע מצב כזה. לכן שולחים לנציב ולשרה-הפנים לעורכי-דין כי מוות עדיף על חיים ללא כבוד.

וכאן יש מקום להרגיש שגם שיטת הטיפול וההתייחסות לשביתה ולאסירי רים השולבים השתנו בהתאם למרי ניות החדשה, מריניות יד-הברזל. בני-סוף לריווחים לא נכונים שמגמתם להטעות את הציבור או זה בקשר לסיבות ומניעי השביתה או בקשר לרדישותיהם הצודקות של האסירים, בנוסף לכך הנהלה החליטה להיעלם כליל מהשביתה והשוכחים רבע בניגוד לחוק ולפסיקת בג"ץ 1980, המחייבת השגחה רפואית ומתן חלב אחרי 48 שעות, ולא כפי שהיה בג'נייד וכפי שהתגאה הנציב בתיקשורת שהאסירים לאחר 20 ימי שביתה מקבלים רק מים מברז.

היום המצב שוב על סף התפוצצות, למרות הבטחותיו של שרה-המישטרה וגורמים אחרים שבשבתה האחרונה.

חשבונו שבסופו של דבר הגונדר החדש שסיק את המסקנות והבין שלא ניתן לשלול מאיתנו את הזכויות הפי שוטות ביותר שהשגנו, שלא כאינם השגנו במשך תקופה ארוכה במאבקים ממושכים, ולאחר קורבנות רבים שהקי ריבו את עצמם בנפחא, כאשקלון וכי באר-שבע, אבל לצערנו, נראה שבצי מרת השב"ס יושבים אנשים שכווא להם שהמצב שקט והחיים מתנהלים כראוי.

המצב המשיך להידרדר ואף הוגברו

צעדי ההגבלות והצימצומים ובכל זה תחומים ובניגוד לחוקים ולאמנות הכיך-לאומיות ואמנת ג'נווה. הגבלות אלה הגיעו עד כדי פגיעה באחד הנשימה של האסירים בכלל, ואסירי נפחא בפרט, כי פגיעה בסיוול היזמי ושליילת זכות הלימוד באופן מחלט כמוה כפגיעה באוויר שנושמים.

לכן, לאור הצעדים האחרונים שנק טו נגרנו, ובמיוחד כאשר בא מנהל הכלא ביום 21.5.87 וטען שקילס הוראה להפריד בין צאי האגפים הקטל נים בכלא קטן זה במטרה למנוע קשר כל שהוא בין 48 אסירים מאגף המוד לבין 30 מהאגף השני, שמפרידה ביניהם רק מחיצת סרגים, רבי שלא היה מאז שהיה נפחא. צעד זה, שימצע מאיתנו להגיד שלום לחברים מעבר למחיצה, ועוד צעדים נוספים ואשר רואים בחומרה רבה ובמיוחד כאשר אף אחד לא רוצה להקשיב לנו ולשמע את ההסברים שלנו לגבי מקום מיוחד ואופייני זה והשפעת צעדים כגון אלה על המצב הפסיכולוגי והנפשי של האסירים בכלא קטן זה, שלא קולט יותר מ-80 אסירים, ואשר הוא בעצם אגף אחד וכמו שני חדרים בכלא אחד. לאחר צעד זה מצד הנהלה החלטנו להימנע מלצאת לסיוול, לאוודי ולש-מש, ומאז אנו סגורים 24 שעות בתוך התאים שלא צריך לתאר.

שלא יהיו עוה. לכן אנו קוראים לעזרתכם ולעזרת כל בר-דעת מאשר

גונדר מיימון יוסף ביגון ונאילה עייאש

ציבור ואירגונים ומקורטיים לעמד לצידנו ולפרסם את קולנו, קול האמת והצדק. ומתוך אמונה מלאה בעזרתכם ר בעזרת גופים המוקרטים בישראל נוכל יחד לעמוד איתנים לצד זכויות האדם ולמנוע המשך מדיניות קשוחה והרחוקה מלהיות אנושית זו, וכדי שלא יהיו לנו עוד כאסם חלאזה ועוד עלי ג'עפרי שנפלו חללים בשביתה נפחא 1980, וכדי שלא תהיה עוד עופרה מחוס ועוד סטודנטים מבידית ונערים מבלאטה ומתאחדותם שיצאו להודות איתנו לפני שברעות אחרים ומתוך חובה ואחריות שלחנו קריאת נרגשות לשרה-המישטרה ולחברי-הב-סות מוחמד מיעארי ומתי פלד (מת קומבל), תומכי טוכי ותופים אחרים (חד"ש), מוחמד ותד (תופים), יוסי שרדי (רצ) ועבר אל-זוהאב וראושה ועבר (דה).

אנו שוב קוראים לעזרה כדי למנוע מצב טראגי נוסף, לכם כל הסיבות. אסירי נפחא הביטחוניים.

5.6.87